7. U. T. A.

(17 8 2 7 24—30 18 p)

SPECTACULOASA METAMORFOZĂ DIN ETAPA A X-a!

Privind retrospectiv — prin prisma comportării și a rezultatelor obținute, în sezonul de toamnă a actualei ediții de campionat — evoluția U.T.A.-ei ar putea fi împărțită în două perioade bine distincte, aproximativ egale, separate, printr-o fericită intercalare, de un scurt răgaz competițional, de două săptămîni, impus de calendarul echipei noastre naționale.

PRIMA PERIOADĂ înglobînd nouă etape, inclusiv, deci, meciul pe teren propriu cu **Universitatea Craiova, se caracterizează în ansamblu printr-o prestație la un nivel calitativ foarte scăzut, cu neobișnuit de multe ezitări în lupta pentru apărarea șanselor și repetate încercări, infructuoase însă, de echilibrare a situației din mers.** Efectele nemijlocite ale acestei stări de fapt s-au materializat, înainte de toate, în bilanțul complet nesatisfăcător înregistrat după consumarea a 810 minute oficiale de joc : **cinci înfrîngeri** (dintre care două pe teren propriu), **trei victorii obținute cu mare dificultate și un meci egal. Ceea ce însemna doar șapte puncte la activ** (33 la sută procentaj), **grație cărora formația textiliștilor arădeni s-a menținut, permanent, în subsolul clasamentului, pe poziții direct amenințate de retrogradare.**

CEA DE-A DOUA PERIOADĂ, din evoluția competițională a U.T.A-ei în manșa întîia a acestui campionat, **a început odată cu etapa a X-a, în meciul cu F. C. Constanța.** Mai precis, din repriza secundă a acestei întîlniri, disputată în deplasare, cînd echipa antrenată de **Toma Jurcă** — deși învinsă, la limită, însă — **a făcut în compania unui adversar valoros dovada unui potențial foarte aproape de capacitatea combativă reală a formației, prefigurînd — prin aportul substanțial adus la reușita spectacolului fotbalistic — puternicul reviriment ce avea să se producă în următoarele confruntări competiționale.** Și cu toate că, după partida de la Constanța, U.T.A. ocupa ultimul loc în ierarhia primelor 18 diviziunare, momentul de cotitură își făcuse de acum apariția, sugerînd imaginea dorinței colective de a reface din terenul, pierdut pînă atunci cu destulă ușurință și de a reciștiga un prestigiu fondat pe o veche și frumoasă tradiție sportivă. **De aici înainte, U.T.A. se va plasa pe un drum continuu ascendent, va înregistra succese evidente, desprinzîndu-se cu hotărîre de zona întunecată a clasamentului.**

Caracteristica acestei a doua perioade din frămîntata toamnă 1973 a textiliștilor arădeni, **este revenirea formației la un stil de joc sobru și eficace, la echilibrul psihic necesar obținerii unor rezultate bune, care au contribuit treptat la depășirea unui impas considerat ca fiind dintre cele mai dificile din viața echipei.** Așa se face că începînd din etapa a XI-a „schimbarea la față" a U.T.A.-ei nu mai este doar o simplă impresie, ci o promisiune mereu susținută de fapte și, în finalul turului, o realitate reflectată în conținutul unor cifre care aproape că vorbesc de la sine : **18 puncte** (reprezentînd o creștere a procentajului de la 38 la 53 la sută) **și poziția a șaptea în clasament, după un salt impresionant peste 11 locuri, ceea ce, să recunoaștem, nu prea este la îndemîna oricui.**

Firesc, în această situație, se pune și întrebarea : **cum a fost posibilă o asemenea spectaculoasă metamorfoză, grație căreia formația arădeană a revenit** — după o aparent iremediabilă criză — **în plutonul fruntașelor clasamentului,** la numai un punct distanță față de Dinamo și Steaua ?

Mai înainte însă de a da un răspuns, care să ne permită a dezlega „enigma U.T.A." socotim util a căuta cauzele care au determinat sau au favorizat momentul depresionar, destul de prelungit al echipei, în prima parte a sezonului de toamnă. Și mergînd pe urmele adevărului faptic va trebui să menționăm, la acest capitol al explicațiilor, pe cele mai importante dintre ele și anume : **1. instruirea lipsită de consistența necesară în perioada de vară.** Echipa arădeană **a început pregătirile prea tîrziu și le-a desfășurat în continuare sub semnul unui interes minor, din partea jucătorilor, ceea ce a făcut ca presupusele acumulări din această perioadă să nu fie în realitate decît o brumă de instruire, ușor dezintegrabilă, după primele asalturi ale campionatului ; 2. insuficiențele de ordin numeric și calitativ ale lotului.** Aici se impune a fi precizat mai întîi, că la startul pregătirilor, U.T.A. a beneficiat de prezența a numai șapte jucători (o parte dintre titularii de bază manifestîndu-și dorința părăsirii clubului) și numai cu aproximativ zece zile înaintea primei etape, **Toma Jurcă** a avut la dispoziție întregul efectiv, pentru a putea lucra în condițiile unor antrenamente destinate omogenizării de ansamblu. Pe de altă parte, mai trebuie adăugat că unii din vechii jucători acuzau și o anumită uzură competițională, în timp ce tinerii promovați în rîndurile primei formații manifestau o lentă integrare în ideea de joc proprie echipei ; **3. lipsa unui sprijin material și moral eficient din partea factorilor cu răspundere în ce privește destinele formației arădene.**

Pojoni și Broșovschi încearcă să stopeze unul din atacurile, pe extremă (Petreanu — în stînga fotografiei) ale Rapidului, în meciul disputat pe stadionul Giulești

De aici o stare de spirit, cu totul neprielnică unei participări la o dispută competițională dură, accentuată pe parcurs și de o suită de rezultate nefavorabile care au scos în evidență un potențial colectiv sub nivelul marilor obligații ale performanței.

Și acum răspunsul la prima întrebare, aceea care se referă la cauzele marii cotituri în evoluția U.T.A.-ei din a doua jumătate a turului. Pentru aceasta însă să dăm mai bine cuvîntul antrenorului **Toma Jurcă** : **„Aș putea spune, în primul rînd, că formația noastră alcătuiește astăzi din nou o adevărată familie, că jucătorii simt din ce în ce mai mult sprijinul conducerii secției și al organelor locale, că fotbaliștii din „vechea gardă" — Pojoni, Axente, Birlic, Domide, Popovici, Broșovschi, Kun și Sima — au înțeles pe deplin rostul lor și datoriile ce le revin în cadrul colectivului, că jucătorii tineri — Iorgulescu, Kakla, Trandafilon, Schepp, Ghiță, Munteanu și Purima — au reușit, printr-un efort lăudabil, să se încadreze în mecanismul general al echipei, că publicul arădean s-a dovedit același cald susținător al formației atît la bine, cît și în momentele de prenunțat declin..."**

Antrenorul **Toma Jurcă** trece însă, cu multă modestie, peste ceea ce ar putea fi considerat firesc ca merite personale, peste marile dificultăți ale procesului de reconstrucție a echipei și de readucere a acesteia pe linia de plutire, din mers. De aceea, acum, la ora bilanțului primei jumătăți a campionatului, cînd U.T.A. a revenit în plutonul fruntaș al clasamentului și s-a calificat în „șferturile de finală" ale Cupei României, încercînd „a da Cezarului ce-i al Cezarului", vom spune, la rîndul nostru, că echipa arădeană își datorează în bună măsură nesperata sa ascendență competițională antrenorului **Toma Jurcă, cel care și-a propus, fără îndoială, să reînvie gloria „bătrînei doamne" și să o readucă în prim-planul fotbalului nostru.**

Mihai IONESCU

8. A.S.A. TG. MUREȘ

(17 8 2 7 20—20 18 p)

DACĂ JUCĂTORII NU ȘI-AR RISIPI TALENTUL...

MOTTO : „A.S.A. continuă să fie una din echipele contradictorii ale campionatului : formația este alcătuită din jucători care nu o dată au făcut dovada îndemînării și talentului lor (media valorică intrinsecă fiind peste cea a multor echipe din plutonul fruntaș al clasamentului), dar realizările sînt cu mult sub ceea ce ar putea fi. Datorită, însă, victoriei reușite la Constanța, mureșenii s-au clasat în prima jumătate a tabelei".

Sintetizată, aceasta este **A.S.A.** după prima jumătate a disputei pentru al 56-lea titlu național, campionat în care, conform oricărei echipe de serie, s-a dovedit imbatabilă acasă (a realizat 15 din 16 puncte posibile) și foarte vulnerabilă afară. Într-adevăr, în afara egalului de la Brașov, din etapa a IX-a, a mai cucerit două puncte la Constanța unde a reușit cel **mai surprinzător rezultat al toamnei lui 1973 în Divizia A !**

Senzaționala victorie de pe malul mării nu a șters însă comportarea în general nemulțumitoare a acestui team în care jucătorii își risipesc talentul în loc să și-l pună în slujba echipei, pentru ca aceasta să fie cu adevărat o bună ambasadoare a frumosului oraș pe care-l reprezintă. Și pe drept cuvînt : care echipe se pot mîndri cu fotbaliști atît de talentați ca **Bölöni** sau **Hajnal, Varodi** sau **Mureșan,** cu o pereche de fundași centrali ca **Ispir** și **Unchiaș,** cu un conducător de joc atît de valoros cum este **Naghi,** cu un fotbalist atît de dotat cum s-a arătat în atîtea rînduri **Caniaro,** cu doi portari, **Nagel** și **Solyom,** care nu odată s-au dovedit de netrecut ? Să nu-l uităm și pe acest vajnic **Czako** — exemplu de dăruire pentru echipă — cît și pe tinerii **Pislaru** și **Grigore,** două nume noi a căror integrare în formație s-a făcut în scurtă vreme și al căror aport a fost de multe ori relevat.

Există, deci, posibilitatea ca A.S. Armata Tg. Mureș să fie una din formațiile valoroase ale campionatului nostru. Dar jucătorii, mulți dintre ei, în loc să fie preocupați de pregătire, în loc să fie animați de dorința de a-și demonstra valoarea, de a atrage asupra lor privirile selecționerilor, sînt preocupați mai mult de frecușuri interne, încheiate cu suspendări spectaculoase și ridicate peste noapte (vezi cazul **Hajnal** care **a refuzat deplasarea la finala de la Sofia a Cupei balcanice intercluburi pe motivul unui accident minor), sau scoaterea din lot** (încă în vigoare, după cîte sîntem informați) **a lui Caniaro, poate cea mai talentată extremă dreapta din țară. Apoi — numărul mare de cartonașe de diferite culori, concretizate în totalul de șase etape suspendare reușite (!) de Bölöni, Grigore și Nagăi.** Și atunci cum să mai fie **Bölöni** și **Hajnal** selecționați în echipa națională A, după ce își făcuseră (mai ales **Hajnal,** în meciul din 1972, cu Italia) un debut atît de frumos ?

Comportîndu-se în modul acesta, este firesc ca jucătorii de la A.S.A. să se alinieze în rîndul echipelor de... serie, așa cum se scria la începutul rîndurilor de față.

Acestea ar fi, în mare, problemele prin care a trecut A.S.A. în toamna trecută, probleme pe care nici conducerea tehnică, asigurată din vară de antrenorul **Romeo Catană,** debutant la „A", nu a reușit întotdeauna să le soluționeze. Poate și din lipsa de timp pentru aclimatizarea noului tehnician cu echipa, cu temperamentul jucătorilor, cu pretențiile primei scene fotbalistice a țării. Dar în van oferă antrenorul soluții și dă indicații tactice dacă ele nu sînt aplicate pe teren, dacă personalitatea jucătorilor nu e îndreptată spre interpretarea în mod creator a acestor sugestii.

De-abia din a doua jumătate a turului au început militarii să aibă o comportare mai aproape de valoarea lor reală, aceea demonstrată în campionatul 1971—1972, încheiat pe locul al IV-lea. Mai bine-zis, după a doua manșă a finalei amintitei Cupe balcanice cînd, dîndu-și seama că navigînd la nivelul locurilor 15—16 viitorul nu le surîde, au început jucătorii să lupte mai mult, să arate mai multe din ceea ce pot în realitate, să ignoreze luptele intestine. Și după acel 0—0 cu Steagul roșu la Brașov, a început urcușul, concretizat în victorii asupra cîtorva dintre cele mai în formă echipe ale campionatului, în frunte cu liderul Universitatea Craiova și revelațiile numite C.S.M. Reșița și F.C. Constanța. În special cîștigarea partidei disputată în orașul de pe malul mării a condus pe A.S.A. la locul 8 pe scara valorilor, loc pe care cronicarul, cunoscînd posibilitățile reale ale echipei (deși este o frază „tocită" de atîta întrebuințare, în ceea ce privește formația din Tg. Mureș, aceasta este realitatea), nu-l poate considera decît ca o rampă de lansare spre o poziție și mai bună.

Că așa stau lucrurile o demonstrează și calificativele jocurilor susținute de A.S.A. : **de șapte ori bine, tot de atîtea ori acceptabil și doar de trei ori încheiate cu calificativul slab.** Deci există resurse nefolosite. De altfel, aceasta era și părerea antrenorului **Romeo Catană** exprimată după prima jumătate a turului. Calificarea echipei în șferturile de finală ale Cupei României constituie și ea un argument în plus. Toate acestea au **făcut ca inimile miilor de suporteri** din Tg. Mureș să bată mai puternic, pe măsură ce se apropia finalul turului, alături de echipa lor care, în sfîrșit, începuse să se apropie de ceea ce susținătorii ei doresc de la ea.

O fază „crîncenă" din meciul Politehnica Timișoara — A.S.A. Tg. Mureș. Cu toate că victoria a revenit, la scor (3—1) formației de pe Bega, militarii (în tricouri de culoare închisă) au jucat destul de bine în cîmp. În prim plan, Czako și Unchiaș.
Foto : D. NEAGU

În încheierea acestor rînduri, permiteți cronicarului să felicite un jucător care lui i se pare — datorită nu numai talentului, ci și imensei suprafețe de teren pe care o acoperă cu jocul său, — ca fiind cel mai bun al toamnei '73 la A.S.A. : **Petre Varodi.**

Mircea TUDORAN